

около 558 година те быле покорены отъ Авари те, и са находили подъ Тяхна та власть до тогова, доде нибыли освобождены отъ *куврата* (хорвата), около 634—641. Въ това времи те живѣяли повече то на востокъ отъ рѣка та Донъ. Като умиралъ Кувратъ, совѣтовалъ свои те сынове да живѣятъ сички те заедно; обаче послѣ смерть та на баща имъ, петътяхъ брата са раздѣли ли: старыя Батбай останалъ на мѣсто то си, и скоро былъ надвигъ отъ Хозари те; вторыя, котразъ, замвналъ на западъ на права та страна на Дона; третія, Аспарухъ, съ поголяма та часть на народа отпавилса презъ Днестра и Днестра, покориъ Анти те и са расположилъ въ сегашна та Молдавія, въ страна та коя то нарекоха Българи те *Onklos*, *οὐκλος* (см. *жгълъ* *gœ*, *giet*, *уголъ* *augclus*), четвртія, на кого то ими то ни са знае, заминалъ въ Паннонія и са покориъ на Авари те, заелъ мѣсто помежду Тиса и Марошъ; Петія, са отиравалъ въ Испанія и за услуги у Герцога Беневетскаго прилялъ отъ тяхъ во владѣніе Графство Молизкое. Българи те кои то додоха на Дунава сасъ Аспаруха, надвили Славяни те що то живѣяха на Южніятъ брягъ на Ду-